Laboratorium 3

Problem producenta-konsumenta

Danylo Knapp

Teoria Współbieżności

Wydział Informatyki Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie 20.10.23

1 Treść zadania

1.1 Problem ograniczonego bufora (producentów-konsumentów)

Dany jest bufor, do którego producent może wkładać dane, a konsument pobierać. Napisać program, który zorganizuje takie działanie producenta i konsumenta, w którym zapewniona będzie własność bezpieczeństwa i żywotności.

Zrealizować program:

- przy pomocy metod wait()/notify()
  - dla przypadku 1 producent/1 konsument
  - dla przypadku n1 producentów/n2 konsumentów (n1 > n2, n1 = n2, n1 < n2)
  - wprowadzić wywołanie metody sleep() i wykonać pomiary, obserwując zachowanie producentów/konsumentów
- 2. przy pomocy operacji P()/V() dla semafora:
  - n1 = n2 = 1
  - n1 > 1, n2 > 1

Uwaga: W implementacji nie jest dozwolone korzystanie/implementowanie własnych kolejek FIFO, należy używać tylko mechanizmu monitorów lub semaforów!

1.2 Przetwarzanie potokowe z buforem

- Bufor o rozmiarze N wspólny dla wszystkich procesów!
- Proces A będący producentem.
- ullet Proces Z będący konsumentem.
- ullet Procesy $B,\ C,\ \dots,\ Y$ będące procesami przetwarzającymi. Każdy proces otrzymuje daną wejsciową od procesu poprzedniego, jego wyjście zaś jest konsumowane przez proces następny.
- Procesy przetwarzają dane w miejscu, po czym przechodzą do kolejnej komórki bufora i znowu przetwarzają ją w miejscu.
- Procesy działają z różnymi prędkościami.

Uwaga: Zaimplementować rozwiązanie przetwarzania potokowego (Przykładowe założenia: bufor rozmiaru 100, 1 producent, 1 konsument, 5 uszeregowanych procesow przetwarzajacych). Od czego zalezy predkosc obrobki w tym systemie? Rozwiązanie za pomocą semaforów lub monitorów (dowolnie). *Zrobić sprawozdanie z przetwarzania potokowego*.

2 Rozwiązanie

Przed aktualnym rozpoczęciem rozwiązania warto najpierw przypomnieć, na czym dokładnie polega problem producentów-konsumerów (Producer-consumer problem).

Problem producenta i konsumenta - klasyczny informatyczny problem synchronizacji. W problemie występują dwa rodzaje procesów: producent i konsument, którzy dzielą wspólny zasób – bufor – dla produkowanych (i konsumowanych) jednostek. Zadaniem producenta jest wytworzenie produktu, umieszczenie go w buforze i rozpoczęcie pracy od nowa. W tym samym czasie konsument ma pobrać produkt z bufora. Problemem jest taka synchronizacja procesów, żeby producent nie dodawał nowych jednostek gdy bufor jest pełny, a konsument nie pobierał gdy bufor jest pusty.

Struktura rozwiązań poszczególnych zadań wygląda następująco:

```
src/main/java/pl/edu/agh/tw/knapp
    simplebuff
    pipeline
    Buffer.java
    RandomSleeper.java
    WorkerThread.java
```

gdzie simplebuff - katalog zawierający implementację pierwszego zadania, pipeline - katalog zawierający implementację drugiego zadania (przetwarzanie potokowe).

Implementacja pozostałych klas:

Buffer:

Interfejs bufora.

```
// Buffer.java
package pl.edu.agh.tw.knapp;
import java.util.Optional;
public interface Buffer<T> {
    boolean put(T val);
    Optional<T> get();
}
```

- Metoda put zwraca true, jeżeli wartość została poprawnie dodana
- Metoda get zwraca Optional, który jest pusty jeżeli wystąpił jakiś błąd

RandomSleeper:

Klasa służąca do uśpienia wątku na pewien czas, losowany z przedziału [delayMinMs, delayMaxMs).

```
// RandomSleeper.java

package pl.edu.agh.tw.knapp;

import java.util.Random;

public class RandomSleeper {
    private final Random delayRandom = new Random();
    private final long delayMinMs;
    private final long delayMaxMs;

    public RandomSleeper(long delayMinMs, long delayMaxMs) {
        this.delayMinMs = delayMinMs;
        this.delayMaxMs = delayMaxMs;
    }

    public void sleep() throws InterruptedException {
        if (delayMinMs == 0 && delayMaxMs == 0)
```

```
return;
var delay = delayRandom.nextLong(delayMinMs, delayMaxMs);
Thread.sleep(delay);
}
```

WorkerThread:

Klasa nadrzędna dla producentów i konsumentów. Zawiera referencję na bufor, udostępnia funkcję umożliwiającą randomowe uśpienie wątku oraz funkcję służącą do logowania.

```
// WorkerThread.java
package pl.edu.agh.tw.knapp;
public class WorkerThread<T> extends Thread {
    protected final Buffer<T> buff;
    private final RandomSleeper randomSleeper;
    public WorkerThread(Buffer<T> buff, long delayMinMs, long delayMaxMs) {
        this.buff = buff;
        randomSleeper = new RandomSleeper(delayMinMs, delayMaxMs);
    }
    public WorkerThread(Buffer<T> buff) {
        this (buff, 0, 0);
    protected void randomDelay() throws InterruptedException {
        randomSleeper.sleep();
    protected void log(Object o) {
        System.out.printf("[%s id %s] %s\n", getClass().getSimpleName(), getId(), o);
    }
}
```

2.1 Problem ograniczonego bufora

Ze względu na to, że sprawozdanie z tej części nie jest wymagane, poniżej ogólnie opiszę całą implementację. Analizy niektórych wyników dokonam w rozdziale Wyniki.

Od razu warto dodać, że uwagę

W implementacji nie jest dozwolone korzystanie/implementowanie własnych kolejek FIFO, należy używać tylko mechanizmu monitorów lub semaforów!

rozumiem w taki sposób, że zabronione jest korzystanie ze wszystkich możliwych kolejek (w tym FIFO) i należy używać tylko i wyłącznie mechanizmu semaforów lub monitorów, z czego można wywnioskować że:

- Nie wolno korzystać ani z żadnych list ani tablic w celu przechowywania danych wyprodukowanych przez producenta
- Problem musi zostać zaimplementowany wyłącznie w oparciu o mechanizmy synchronizacji

z czego wynika, że bufor ma być o rozmiarze 1. W tym przypadku rzeczywiście nie potrzebujemy żadnych kolejek i całe rozwiązanie może zostać zaimplementowane jedynie w oparciu o mechanizmy synchronizacji.

Struktura rozwiazania wyglada następujaco:

src/main/java/pl/edu/agh/tw/knapp/simplebuff
 ConditionMonitor.java
 Consumer.java
 Main.java
 MonitorBuffer.java
 Producer.java
 SemaphoreBuffer.java

Krótki opis poszczególnych klas:

- ConditionMonitor: klasa przypominająca std::condition_variable z języka C++, lecz jest zaimplementowana w oparciu o Javowe monitory. Jest wykorzystywana przez MonitorBuffer;
- Consumer: implementacja konsumenta. Próbuje pobrać 100 razy dane z buforu. W przypadku powodzenia wypisuje pobraną wartość, w przypadku niepowodzenia wypisuje odpowiedni komunikat. Uwaga: niepowodzenie może wystąpić jeżeli żaden producent nie zapisał do bufora jakiejś wartości w ciągu określonego czasu. Wtedy konsument stwierdza, że "transmisja" jest zakończona i kończy swoje działanie. Ten mechanizm jest niezbędny dla niektórych przypadków, np. gdy liczba konsumentów jest większa od liczby producentów: w celu uniknięcia zawieszenia programu z powodu oczekiwania nowych danych nadanych przez producenta, musimy skorzystać z wyżej opisanego mechanizmu;
- Main: klasa zawierająca niektóre "testy", bardziej szczegółowo jest opisana poniżej;
- MonitorBuffer: implementacja bufora w oparciu o Javowe monitory;
- Producer: producent. *Próbuje* zapisać 100 różnych wartości do buforu. W przypadku niepowodzenia wypisuje odpowiedni komunikat. Niepowodzenie może zostać spowodowane tym, że już żaden konsument nie próbuje odczytać wartości z buforu. Ten mechanizm został zaimplementowany z przyczyn opisanych podczas omówienia konsumenta, tylko tym razem liczba producentów może być większa od liczby konsumentów;
- SemaphoreBuffer: implementacja bufora w oparciu o semafory;

Klasa Main zawiera następujące testy dla obu implementacji bufora:

- 1 producent 1 konsument
- 1 producent 10 konsumentów
- 10 producentów 1 konsument
- 100 producentów 100 konsumentów

Program również został przetestowany dla 5000 producentów i 5000 konsumentów, ale ten przypadek nie został zawarty w implementacji z tego powodu, iż wymaga dość dużej ilości pamięci RAM.

Uwaga: omówienie wyników znajduje się w odpowiednim rozdziale.

To zadanie może zostać uruchomione korzystając z polecenia

```
./gradlew run -Pmain=pl.edu.agh.tw.knapp.simplebuff.Main
```

2.2 Przetwarzanie potokowe z buforem

Przetwarzanie potokowe z buforem wymaga zaimplementowania następujących mechanizmów:

- 1. Bufor o określonym rozmiarze jest wspólny dla wszystkich wątków, a więc musi być thread-safe
- 2. Producent produkuje dane i zamieszcza je w buforze
- 3. Konsument pobiera dane z bufora i przekazuje je do przetwarzania
- 4. *Pipe* (rura) przetwarza otrzymane na wejściu dane i przekazuje je dalej: albo do następnej rury, albo do callbacku

Schemat przetwarzania potokowego wygląda w następujący sposób:

```
Producer --> Consumer

|
Pipe 1
|
Pipe 2
|
...
|
Pipe N --> Callback
```

W trakcie wykonania zadania, struktura rozwiązania przybrała następującą postać:

```
src/main/java/pl/edu/agh/tw/knapp/pipeline
Box.java
Consumer.java
Main.java
PipeAction.java
Pipe.java
Producer.java
SemaphoreBuffer.java
ThreadedPipe.java
```

Już wiemy, na czym polega działanie bufora, producenta i konsumenta, a więc skupmy się na tym, czym jest i jak działa **pipe**.

Pipe jest klasą abstrakcyjną, zawierającą metody umożliwiające sterowanie przetwarzaniem danych. Jest zaimplementowana następująco:

```
// Pipe.java

package pl.edu.agh.tw.knapp.pipeline;

public abstract class Pipe<T> {
    private Pipe<T> next;
    private PipeAction<T> action;

public Pipe<T> then(Pipe<T> next) {
```

```
this.next = next;
        action = null;
        return next;
   }
    public void action(PipeAction<T> action) {
        this.action = action;
        next = null;
    }
    public abstract void close();
    public void closeAll() {
        close();
        if (next != null) {
            next.closeAll();
        }
   }
    public void submitAsync(T value) {
        throw new RuntimeException("Not implemented");
    }
    public void submit(T value) {
        submitValue(value, Pipe::submit);
    protected void submitValue(T value, NextAction<T> nextAction) {
        var result = onSubmit(value);
        if (next != null) {
            nextAction.onNext(next, result);
        } else if (action != null) {
            action.onAction(result);
        }
   }
    protected abstract T onSubmit(T value);
   protected interface NextAction<T> {
        void onNext(Pipe<T> next, T value);
}
```

• Metoda then umożliwia tworzenie tzw. pipline'u: "sklejania" kilku pipe'ów, tzn. na wejście podanego jako argument pipe'u zostanie przekazany wynik (wyjście) danego pipe'u (jak to dokładnie wygląda zostanie pokazane poniżej)

- Metoda action jest metodą końcową (terminalną), tzn. jako argument przyjmuje callback, do którego zostanie przekazana wartość po przetworzeniu przez daną rurę (Pipe N na schemacie)
- Metoda abstrakcyjna **close** zamyka daną rurę rura nie będzie już w stanie przetwarzać nowych porcji danych
- Metoda closeAll zamyka daną rurę oraz wszystkie inne rury niżej w hierarchii
- Metoda submit służy do przekazania danych na wejście danej rury. Jest to funkcja blokująca: blokuje dany wątek dopóki dane nie zostaną przetworzone przez daną rurę oraz wszystkie pozostałe rury niżej w hierarchii
- Metoda submitAsync działa podobnie do submit, lecz w sposób asynchroniczny, tzn. dostaje dane na wejściu i umieszcza je w kolejce "do przetwarzania". Po przetworzeniu, przekazuje je w sposób asynchroniczny do kolejnej rury lub do callbacku. Nie jest zaimplementowana

ThreadedPipe jest klasą dziedziczącą po Pipe i implementującą przetwarzanie asynchroniczne korzystając z java.util.concurrent.ExecutorService, a mianowicie jest użyta metoda Executors.newSingleThreadExecutor(). ExecutorService jest użyty z powodu chęci podniesienia czytelności kodu, bo choć implementowanie własnego ThreadPool nie jest specjalnie skomplikowane, lecz w sposób oczywisty kompikuje analizę rozwiązania ze względu na ilość kodu.

Oczywiście, możemy pozbyć się dodatkowej kolejki (tzn. zrezygnować z ExecutorService) korzystając z mechanizmu podobnego do tego, co został użyty do implementacji klasy SemaphoreBuffer / MonitorBuffer z zadania 1, ale w takim razie nawet metoda submitAsync może okazać się częściowo blokującą: szybkość obróbki danych zostanie uzależniona również od zajętości (i + 1)-ej rury, która z kolei zostanie uzależniona od (i + 2)-iej rury itd. Z czego wynika, że szybkość obróbki danych w rurze o indeksie i zostanie uzależniona od rur o indeksach i + 1, i + 2, ..., n. Ze względów wydajnościowych chcielibyśmy takiej sytuacji uniknąć, a więc musimy dołożyć kolejną kolejkę, a w naszym przypadku - skorzystać z ExecutorService. Przy takiej implementacji, szybkość obróbki nowych danych w i-tej rurze zostanie uzależniona tylko od szybkości nadchodzenia tych danych, od liczby danych już oczekujących na obróbkę, oraz od własnej szybkości przetwarzania jednej porcji danych przez daną rurę.

```
// ThreadedPipe.java

package pl.edu.agh.tw.knapp.pipeline;

import java.util.concurrent.ExecutionException;
import java.util.concurrent.ExecutorService;
import java.util.concurrent.Executors;

public abstract class ThreadedPipe<T> extends Pipe<T> {
    private final ExecutorService executorService = Executors.newSingleThreadExecutor();
    public ThreadedPipe() {
        // empty
    }

    @Override
    public void close() {
        executorService.shutdown();
    }
}
```

```
Override
public void submitAsync(T value) {
    executorService.submit(() -> submitValue(value, Pipe::submitAsync));
}

Override
public void submit(T value) {
    var future = executorService.submit(() -> super.submit(value));

    try {
        future.get();
    } catch (InterruptedException | ExecutionException e) {
            throw new RuntimeException(e);
    }
}
```

Klasa Box została zaimplementowana ze względu na następującą uwagę:

Procesy przetwarzają dane w miejscu, po czym przechodzą do kolejnej komórki bufora i znowu przetwarzają ją w miejscu

interpretuję to tak, że żaden proces (wątek, pipe) nie powinien tworzyć kopii danych otrzymanych na wejściu. Zamiast tego, musi operować na już istniejących danych (mówiąc w kontekście Javy: referencja na obiekt wczytany przez konsumenta musi pozostać taka sama przez cały czas przetwarzania tego obiektu przez poszczególne pipe'y).

Biorąc pod uwagę to, iż przetwarzać będziemy Integer, musimy zadbać o zachowanie w/w warunku.

```
// Box.java

package pl.edu.agh.tw.knapp.pipeline;

public class Box<T> {
    private T value;

    public Box() {
        // empty
    }

    public Box(T value) {
        this.value = value;
    }

    public T getValue() {
        return value;
    }

    public void setValue(T value) {
```

```
this.value = value;
}

@Override
public String toString() {
    return "Box {" + value + '}';
}
```

- Producent tworzy instancję klasy Box i zapisuje ją do bufora
- Konsument odczytuje i przekazuje do pipe'ów
- Poszczególne pipe'y modyfikują wartość zawartą w tym obiekcie zamiast tworzenia nowego obiektu

Klasa Main zawiera przykładowe korzystanie ze stworzonego mechanizmu:

```
package pl.edu.agh.tw.knapp.pipeline;
public class Main {
    public static void main(String[] args) throws InterruptedException {
        var buffer = new SemaphoreBuffer<Box<Integer>>(100);
        var producer = new Producer(buffer, 0, 50);
        var consumer = new Consumer(buffer, 0, 100);
        PipeAction<Box<Integer>> resultAction = result -> {
            System.out.println(result);
            if (result.getValue() == 105) {
                consumer.pipe().closeAll();
            }
        };
        consumer.pipe()
                .then(newAddPipe(1))
                .then(newAddPipe(1))
                .then(newAddPipe(1))
                .then(newAddPipe(1))
                .then(newAddPipe(2))
                .action(resultAction);
        producer.start();
        consumer.start();
        consumer.join();
        producer.join();
    }
     * A simple wrapper for `Consumer#newPipe` that returns
```

```
* an additive pipe
     * @return A newly created pipe by the `Consumer` class.
    private static Pipe<Box<Integer>> newAddPipe(int value) {
        return Consumer.newPipe(v -> {
            v.setValue(v.getValue() + value);
            return v;
        }, 0, 150);
    }
    /**
     * A simple wrapper for `Consumer#newPipe` that returns
     * a multiplicative pipe
     * @return A newly created pipe by the `Consumer` class.
    private static Pipe<Box<Integer>> newMulPipe(int value) {
        return Consumer.newPipe(v -> {
            v.setValue(v.getValue() * value);
            return v;
        }, 0, 150);
   }
}
```

Jak można łatwo zauważyć, w tym przykładzie korzystając z 5 pipe'ów zwiększamy wartość wyprodukowaną przez producenta o 6.

Widać również, iż producent produkuje nowe dane co 0-50ms, konsument pobiera dane co 0-100ms, a szybkość obróbki danych przez poszczególne pipe'y wynosi 0-150ms.

Warto dodać, że aby po wykonaniu wszystkich operacji aplikacja się nie zawiesiła, musimy zadbać o zamknięcie wszystkich pipe'ów, co jest pokazane wewnątrz callback'u resultAction.

Oczywiście, możemy tworzyć bardziej zaawansowane pipeline'y, np. możemy skorzystać z rury mnożącej, która jest tworzona przez metodę newMulPipe.

Uwaga: wyniki zostały omówione w rozdziale Wyniki

To zadanie może zostać uruchomione korzystając z polecenia

```
./gradlew run -Pmain=pl.edu.agh.tw.knapp.pipeline.Main
```

3 Wyniki

W tym rozdziale są umieszczone wyniki działania poszczególnych zadań.

3.1 Problem ograniczonego bufora

Poniżej w skrócie zostaną omówione niektóre wyniki.

3.1.1 1 producent 10 konsumentów

Na wyjściu dostajemy następujący wynik:

```
****** producers = 1, consumers = 10, buffer: SemaphoreBuffer ******
[Consumer id 22] 0
[Consumer id 22] 1
[Consumer id 31] 2
[Consumer id 30] 3
[Consumer id 23] 4
[Consumer id 27] 5
[Consumer id 26] 6
[...]
[Consumer id 27] 94
[Consumer id 25] 95
[Consumer id 24] 96
[Consumer id 23] 97
[Consumer id 26] 98
[Consumer id 30] 99
[Consumer id 28] Buffer#get: end reached
[Consumer id 31] Buffer#get: end reached
[Consumer id 29] Buffer#get: end reached
[Consumer id 22] Buffer#get: end reached
[Consumer id 27] Buffer#get: end reached
[Consumer id 24] Buffer#get: end reached
[Consumer id 25] Buffer#get: end reached
[Consumer id 23] Buffer#get: end reached
[Consumer id 26] Buffer#get: end reached
[Consumer id 30] Buffer#get: end reached
```

Interpretacja wyniku: ze względu na to, że w tym przypadku mamy tylko 1 producenta, który wyprodukował 100 wartości od 0 do 99, i 10 konsumentów, każdy z których próbuje odczytać 100 wartości, w sposób oczywisty dochodzimy do pewnego problemu, a mianowicie dla konsumentów zabrakło danych. Właśnie z tego powodu widzimy 10 komunikatów od 10 różnych konsumentów, że bufor już jest pusty (został przekroczony czas oczekiwania na kolejną wartość).

3.1.2 10 producentów, 1 konsument

```
****** producers = 10, consumers = 1, buffer: SemaphoreBuffer ******

[Consumer id 22] 0
[Consumer id 22] 0
[Consumer id 22] 1
[...]
[Consumer id 22] 10
[Consumer id 22] 9
[Consumer id 22] 9
[Consumer id 22] 9
[Consumer id 22] 10
[Producer id 26] Buffer#put error
[Producer id 29] Buffer#put error
[Producer id 23] Buffer#put error
[Producer id 24] Buffer#put error
```

```
[Producer id 28] Buffer#put error
[Producer id 25] Buffer#put error
[Producer id 30] Buffer#put error
[Producer id 31] Buffer#put error
[Producer id 32] Buffer#put error
[Producer id 27] Buffer#put error
```

Interpretacja wyniku: otrzymane komunikaty są spowodowane tym, iż producentów jest więcej od konsumentów, a więc wyprodukowanych wartości jest więcej niż konsument jest w stanie przetworzyć.

3.2 Przetwarzanie potokowe z buforem

Po uruchomieniu zaprezentowanego przykładu na wyjściu otrzymujemy:

```
[Producer id 22] Started
[Consumer id 23] Started
Box {6}
Box {7}
Box {8}
[...]
Box {24}
Box {25}
Box {26}
[Producer id 22] Done
Box {27}
Box {28}
Box {29}
[...]
Box {73}
Box {74}
Box {75}
[Consumer id 23] Buffer#get: end reached
[Consumer id 23] Done
Box {76}
Box {77}
Box {78}
[...]
Box {103}
Box {104}
Box {105}
```

Z czego można wyciągnąć następujące wnioski:

- Producent skończył swoje działanie jako pierwszy
- Konsument skończył swoje działanie zanim wszystkie dane zostały przetworzone
- Dane wyprodukowane przez producenta (0..99) zostały powiększone o 6 (6..105)
- Aplikacja zakończyła swoje działanie po przetworzeniu i wypisaniu ostatniej obrobionej liczby (105)

4 Wnioski

- Problem producentów-konsumentów (producer-consumer problem, bounded-buffer problem)
  da się rozwiązać korzystając z różnych mechanizmów synchronizacji, m.in. semaforów i monitorów
- Przetwarzanie potokowe umożliwia niezależną wielowątkową obróbkę porcji danych, co ma pozytywny wpływ na wydajność
- Pipeline (tzw. "rurociąg") składa się z łańcucha elementów przetwarzających (procesów, wątków, koprocedur, funkcji itp.), ułożonych tak, że wyjście każdego elementu jest wejściem następnego
- Pipeline jest to łańcuch, składający się ze źródła, operacji pośrednich oraz operacji końcowej.
   W zaprezentowanej implementacji źródłem jest rura początkowa, tj. Consumer#pipe, operacje pośrednie to są poszczególne pipe'y (inkrementujący, mnożący), operacją końcową jest callback, prezentowany przez interfejs PipeAction
- Szybkość obróbki nowych danych w i-tej rurze jest uzależniona tylko od szybkości nadchodzenia tych danych, od liczby danych już oczekujących na obróbkę, oraz od własnej szybkości przetwarzania jednej porcji danych przez daną rurę
- Zaczynając od Java 8, w celu potokowego przetwarzania danych, możemy również korzystać z Java Stream API

5 Bibliografia

- 1. Materiały do laboratorium
- 2. Wikipedia Problem producenta i konsumenta
- 3. Wikipedia Producer-consumer problem
- 4. Java 17 Docs ExecutorService
- 5. Baeldung A Guide to the Java ExecutorService
- 6. Baeldung The Java 8 Stream API Tutorial